

Lär Islam muslimer att hata icke-troende?

Av: Azhar Goraya, Missionär, Ahmadiyya Muslimska Samfundet

Översatt av: Jazib Shahid

Källa: <https://www.alislam.org/articles/does-islam-teach-muslims-to-hate-non-believers/>

Islam förespråkar att genuin medkänsla och rättvisa ska visas mot hela världen, oavsett religion, tro eller nationalitet. Denna medkänsla, barmhärtighet och rättvisa är en form av kärlek, en typ som främjas av mottot "Kärlek för alla, hat mot ingen".

Däremot är de högsta nivåerna av kärlek, definierade av ordet حب (hubb) på arabiska och i Qur'anen, där man blir försjunken i en annan person och blir en spegelbild av deras egenskaper, endast reserverade för Allah och sanna troende.

Många hävdar att Islam lär ut hat mot icke-muslimer. De tror att Islam säger till muslimer att inte ta icke-muslimer som vänner. De hävdar att Ahmadiyya Muslimska Samfundets motto "Kärlek för alla, hat mot ingen" därför är icke-islamiskt. För att stödja sin felaktiga tro citerar de ofta följande källtexter:

Muslimer bör hata icke-muslimer och vara "strikt och hårda" mot dem

Hazrat Ibrahim (Frid vare med honom) ord citeras ibland i detta sammanhang:

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَ بَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

[60:5] *Det finns sannerligen ett gott exempel för er i Abraham och dem med honom, när de sade till sitt folk: "Vi har ingenting med er och med det ni dyrkar bredvid Allah att göra. Vi förnekar allt det ni tror på. Det har uppstått en uppenbar fiendskap och hat mellan oss och er för alltid, till dess att ni enbart tror på Allah", utom för detta som Abraham sade till sin fader: "Jag skall förvisso be om förlåtelse för dig, fastän jag icke har makt att göra något för dig mot Allah." De bad till Gud och sade: "Vår Herre, till Dig sätter vi vår lit och till Dig vänder vi oss i ånger och till Dig är det slutliga återvändandet,*

Och andra verser också, såsom:

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ ۝

[48:30] *Muhammad är Allahs sändebud. Och de som är med honom står orubbligt fasta mot de icke troende, men varmhjärtade mot varandra.*

Och:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ
يُجَادُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

[5:55] Å, ni som tror! Låt den bland er som vänder tillbaka från sin religion, få veta att Allah snart kommer att bringa ett folk i hans ställe, ett folk som Han kommer att älska och som kommer att älska Honom, och som kommer att vara vänliga och ödmjuka mot troende, och hårda och fasta mot de icke troende. De kommer att sträva för Allahs sak och kommer icke att frukta en klandersjuk människas förebråelser. Det är Allahs nåd, Han skänker den över vem Han än behagar och Allah är Frikostig, Allvetande.

Och:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَادِبِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

[66:10] Å, Profet! Sträva hårt mot de icke troende och hycklarna, och var hård mot dem. Deras vistelseort är helvetet, och ett ont slutmål är det!

Samt:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاغْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

[9:123] Å, ni som tror! Bekämpa sådana av de icke troende som är nära er och låt dem finna er omutligt fasta och vet att Allah är med de rättfärdiga.

Muslimar bör inte ha icke-muslimar som vänner

På liknande sätt finns det andra verser som talar om att "inte ta de icketroende som vänner", särskilt med avseende på judar och kristna, såsom:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِيَّاتِنًا مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وُدُّوْا مَا عَنِتُّمْ قَدَ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي
صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

[3:119] Å, ni som tror, tag icke andra än ert eget folk till förtrogna vänner, de kommer icke att låta bli att fördärva er. De älskar att se er i svårigheter. Hat har redan visat sig genom deras munnars yttrande och vad deras hjärtan döljer är ännu större. Vi har gjort Våra befallningar tydliga för er, om ni bara vill använda ert förnuft.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصْرَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

[5:52] Å, ni som tror! Tag icke judarna och de kristna till vänner. De är varandras vänner. Och var och en av er som tar dem till vänner är sannerligen en av dem. Allah vägleder förvisso icke det orättfärdiga folket.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ بُزُؤًا وَغِبًا مِنَ الَّذِينَ آؤْتُوا الْكُفْبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاثِقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

[5:58] Å, ni som tror! Tag icke judarna och de kristna till vänner. De är varandras vänner. Och var och en av er som tar dem till vänner är sannerligen en av dem. Allah vägleder förvisso icke det orätt färdiga folket.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا بُمُومِنكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۗ وَيَجْلِفُونَ عَلَى الْكُذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

[58:15] Ser du icke dem som gör sig till vän med ett folk på vilket Allah vredgas? De är varken av er eller av dem, och de svär medvetet falskt.

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ ۗ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ ۖ وَيَدْخُلُهُمُ الْجَنَّةُ يَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ خَالِدِينَ فِيهَا ۗ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۗ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ ۗ أَلَا لِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

[58:23] Du kommer icke att finna att något folk som tror på Allah och den yttersta dagen älskar dem som motsätter sig Allah och Hans sändebud, även om det gäller deras fäder eller deras söner eller deras bröder eller deras släktingar. Det är dessa i vilkas hjärtan Allah har inpräntat en sann tro och vilka Han har styrkt med inspiration från Sig Själv. Och Han kommer att lämna dem tillträde till paradiset trädgårdar genomflutna av bäckar. Däri kommer de att förbli. Allah är väl nöjd med dem och de är väl nöjda med Honom. De är Allahs sällskap. Lyssna å ni människor! Det är Allahs sällskap som är framgångsrikt.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ لِقُلُوبِهِمْ بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ ۚ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

[60:2] Å, ni som tror! Tag icke Min fiende och er fiende till vän som ni erbjuder kärlek fastän de har förnekat den sanning som har kommit till er och har drivit ut sändebudet och er själva från era hem, enbart för att ni trodde på Allah, er Herre? Om ni går ut för att kämpa för Min sak och för att söka Mitt välbehag, tag dem icke till vänner sändande dem kärleksbudskap i hemlighet, fastän Jag vet bäst vad ni döljer och vad ni uppenbarar. Och vem helst av er som gör det har sannerligen irrat bort från den rätta vägen.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

[60:14] Å, ni som tror! Tag icke ett folk som Allah vredgas på till vänner, de har sannerligen förtvivlat om det tillkommande just så som de icke troende har förtvivlat om dem som ligger i gravarna.

Ahadith om att Hata Icke-Troende

Det finns också Ahadith som talar om detta koncept, såsom:

عَنْ أَبِي أُمَامَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ وَأَبْغَضَ لِلَّهِ وَأَعْطَى لِلَّهِ وَمَنَعَ لِلَّهِ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ

Abu Umamah rapporterade: Allahs sändebud, frid och välsignelser vare över honom, sade: "Den som älskar för Allahs skull, hatar för Allahs skull, ger för Allahs skull och undanhåller för Allahs skull har fulländat tron."

(Sunan Abi Dawood, Kitab as-Sunnah, Kapitel om Bevis för Ökning och Minskning av Tron, Hadith 4681)

Ahmadiyyas svar:

Islam är fredens religion som på inget sätt lär ut hat mot någon. Koranen lär muslimer att visa medkänsla mot hela mänskligheten, oavsett tro eller religion. Muslimer tillåts ha icke-muslimska vänner. Jamaat's motto, "*Kärlek för alla, hat mot ingen*", är djupt förankrat i islamiska läror och står inte på något sätt i motsats till dem.

Den Heliga Qur'anen

Den Heliga Qur'anen är vår primära källa om islam. Den är Allahs ord och ger detaljerade förklaringar om varje aspekt av tron:

وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ

[16:90] "...Och Vi har sänt ned boken till dig för att förklara allt och en vägledning och en barmhärtighet och ett glädjebudskap till dem som underkastar sig Gud."

Koranen lär oss att en muslim måste leva med medkänsla och inte ens hata sina fiender.

Islam är en religion vars namn betyder fred. Allah är en Gud av nåd, medkänsla och kärlek:

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ [ ] الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

[1:2] All lov och pris tillhör Allah, världarnas Herre,

[1:3] Den Nåderike, den Barmhärtige.

وَبُورِ الْغَفُورِ الْوَدُودِ

[85:15] " och Han är den Mest Förlåtande, den Kärleksfulle,"

Det råder ingen tvekan om att Hans straff är hårt (15:51), men Han påminner oss om att Hans nåd omfattar allt:

قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِمَنْ أَشَاءُ ۖ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ

[7:157] "...Jag kommer att bestraffa vem Jag vill, men Min barmhärtighet omfattar alla ting..."

Allah har aldrig sagt i Qur'anen att Han hatar Sin skapelse. Istället säger Han konsekvent att det endast är onda handlingar och otro som är avskyvärda för Honom:

لِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لِمَ قَامَ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ مَّوْتِنَا أَنفُسِكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ

[40:11] " För dem som icke tror kommer det förvisso att förkunnas med orden: "Allahs avsky var större när ni uppmanades till att tro och icke trodde, än er egen avsky för er själva idag."

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

[61:4] " Det är ytterst förhatligt i Allahs ögon att ni säger det ni icke gör."

Muslimerna är beordrade att följa Allahs attribut och Hans Sunnah (handlingsätt):

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَتَحْسَبْ لَهُ عِبْدُونَ

[2:139] " Säg: "Vi har anslutit oss till Allahs religion, och vem lär ut religionen bättre än Allah, och endast Honom tillber vi.""

Eftersom Allah inte hatar Sin skapelse, kan muslimer på inget sätt någonsin hata sina medmänniskor.

Den Heliga Qur'anen talar också om hur Allah skickade den Helige Profeten (frid vare med honom) som en "nåd för hela mänskligheten":

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

[21:108] "Och Vi har icke sänt dig som något annat än en barmhärtighet för alla folk."

Den beskriver också hans innerliga, hjärtliga önskan att hjälpa sitt folk genom islams läror:

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِن لَّمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا

[18:7] "Det kan så vara att du kommer att sörja dig själv till döds, sörjan de över dem, om de icke tror på denna predikan."

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

[26:4] "Måhända kommer du att sörja dig till döds för att de icke tror."

Profeten Muhammads (frid vare med honom) exempel lär oss således att islam inte förespråkar hat mot icke-muslimer. Tvärtom berättar Qur'anen att Profeten (frid vare med honom) nästan plågade sig själv till döds i sin medkänsla för dem och i sin önskan att förbättra deras tillstånd.

Koranen lär muslimer att undertrycka sin ilska och förlåta mänskligheten (3:135), att vara ödmjuka och att bemöta okunnigt tal med ord av fred (25:64) och att bevara sina värderingar och sin värdighet inför sårande kommentarer (25:73):

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالصَّرَّاءِ وَالْكُظُمِيقِ الْعَظِيمِ وَالْغَافِقِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

[3:135] De som ger ut i medgång och i motgång, och de som undertryck er vrede och tillgiver människor, och Allah älskar dem som gör goda gärningar,

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ بَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا

[25:64] Och Guds, den Nåderike, tjänare är de som värdigt van drar på jorden och när de okunni ga tilltalar dem, svarar de: "Frid!"

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا

[25:73] och de som icke bär falskt vittnesbörd, och när de passerar något fåfängligt, går de förbi med värdighet

Koranen uppmanar muslimer att alltid vara vänliga och rättvisa gentemot fredliga icke-muslimer (60:9). Den påpekar att "Allah tycker inte om att man yttrar osedliga ord offentligt..." (4:149). Dessutom lär den ut absolut rättvisa, att göra gott mot andra och att behandla hela mänskligheten som om de vore ens egna barn som kännetecken för islamsk uppförandekod (16:91).

لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُنَافِقُوا فِي الدِّينِ وَلَمْ يَخْرُجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

[60:9] Beträffande dem som icke har kämpat mot er på grund av er religion och som icke har drivit ut er ur era hem, förbjuder Allah er icke att vara vänliga mot dem och handla rättvist mot dem, Allah älskar förvisso dem som är rättvisa.

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا

[4:149] Allah tycker icke om yttran det av opassande tal offentligt, utom från den som förorättas. Allah är sannerligen Allhörande, Allvetande.

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

[16:91] Allah påbjuder er sannerligen att stå fast vid rättvisa och att handla väl mot andra och att ge som man ger till släktingar, och förbjuda otillbörlighet och uppenbart ont och överträdelse. Han förmanar er så att ni kan ta er i akt.

Qur'anen talar utförligt om anhängare av andra religioner. Även när den tar upp teologiska skillnader och moraliska brister, förespråkar den aldrig hat eller våld mot dem. Tvärtom betonar Koranen att det finns goda människor bland dem som uppriktigt utövar sin tro enligt rättvisa och fromhet. Qur'anen säger om judarna att "de är icke alla lika", och att det finns en grupp bland dem som tillbringar sina nätter i bön och gör goda gärningar (3:114–116). Om de kristna säger Qur'anen att de är "de närmaste muslimerna" eftersom de inte är högmodiga (5:83). Koranen har identifierat sådana människor som troende:

لَيْسُوا سَوَاءً ۗ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْتَجِدُونَ

[3:114] De är icke alla lika. Bland bokens folk finns en grupp som håller fast vid sitt förbund, de läser upp Allahs ord under nattens timmar och kastar sig ödmjukt ned inför Honom

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَابًا مَوَدَّةَ لِلَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَضْرَىٰ ۗ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ فَيَسْتَكْبِرُونَ وَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ

[5:83] Du skall med säkerhet finna att judarna och de som förknippar medhjälpare med Allah är de mest angelägna bland människor i fiendskap mot de troende. Och du kommer förvisso att finna att bland de som säger: "Vi är kristna", är de som är närmast bland dem i kärlek till de troende. Det är för att det finns tillbedjare och munkar bland dem och för att de icke är högmogiga.

Qur'anen uppmuntrar muslimer och judar att äta tillsammans och upprätta vänliga relationer med varandra. Kostlagar (kosher och halal) i dessa sociala sammankomster kunde utgöra hinder, så Allah förklarade att kosher var tillåtet för muslimer och rådde judarna att halal var legitimt för dem att äta.

Det står också att under vissa omständigheter kan muslimska män gifta sig med judiska och kristna kvinnor:

الْيَوْمَ أَحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ ۗ وَ طَعَامَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَّ لَكُمْ ۗ وَ طَعَامَكُمْ حَلَّ لَهُمْ ۗ وَ الْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ الْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مَخْصِنِينَ غَيْرِ مُسْفِحِينَ ۗ وَ لَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ ۗ وَ مَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ ۗ وَ بُؤِ فِي الْأَخْزَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

[5:6] Denna dag har alla hälsosamma ting gjorts tillåtna för er. Och bokens folks goda föda är tillåten för er och er föda är tillåten för dem. Och tillåtna för er är kyska troende kvinnor och kyska kvinnor från dem som gavs boken före er, när ni ger dem deras brudgåvor och ingår ett giltigt äktenskap och icke bedriver otukt och icke heller har hemliga älskarinnor. Och för den som förkastar tron är hans arbete sannerligen förgäves, och i det tillkommande kommer han att vara bland förlorarna.

Sådana sociala sammankomster och till och med äktenskap mellan muslimer och kristna eller judar skulle vara otänkbara om islam verkligen lärde att alla muslimer måste hata icke-muslimer.

Qur'anen uppmanar muslimer att samarbeta med alla människor, vare sig de är troende eller icke-troende, för att sprida positiva värderingar och rättfärdighet i samhället (5:3). Det lär också att inte ens fiendskap från en grupp ska hindra en från att handla rättvist gentemot dem (5:9):

وَ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا ۗ وَ تَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَ التَّقْوَىٰ ۗ وَ لَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَ الْعُدُوَانِ ۗ وَ اتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

[5:3] ... Och låt icke ett folks fiendlighet, genom att de höll er borta från den Heliga Moskén, driva er till att överträda. Och hjälp varandra i rättfärdighet och fromhet, men hjälp icke varandra i synd och överträdelse. Och frukta Allah, Allah är förvisso Sträng att bestraffa

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوْمِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ ۚ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا ۗ إِعْدِلُوا ۖ بُرُءٌ اقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۗ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

[5:9] Å, ni som tror, var ståndaktiga för Allahs sak och bär vittnesbörd med rättvisa, och låt icke en folkets fiendskap driva er till att handla annorlunda än med rättvisa. Var alltid opartiska, det är närmare rättfärdigheten. Och frukta Allah. Allah är förvisso Medveten om vad ni gör.

Koranen lär muslimer att avsky alla typer av falskhet, orättvisa och ondska (**16:91**), både öppet och dolt (**6:121**). Den uppmanar muslimer att vara modiga när de presenterar sin tro och inte låta rädslan för kritik från deras motståndare hindra dem från att förkunna sanningen (**5:55**).

[16:91] Allah påbjuder er sannerligen att stå fast vid rättvisa och att handla väl mot andra och att ge som man ger till släktingar, och förbjuda otillbörlighet och uppenbart ont och överträdelse. Han förmanar er så att ni kan ta er i akt.

[6:121] Och sky uppenbara synder så väl som hemliga. De som förtjänar synd kommer förvisso att bli belönade för det som de har förtjänat.

[5:55] Å, ni som tror! Låt den bland er som vänder tillbaka från sin religion, få veta att Allah snart kommer att bringa ett folk i hans ställe, ett folk som Han kommer att älska och som kommer att älska Honom, och som kommer att vara vänliga och ödmjuka mot troende, och hårda och fasta mot de icke troende. De kommer att sträva för Allahs sak och kommer icke att frukta en klandersjuk människas förebråelser. Det är Allahs nåd, Han skänker den över vem Han än behagar och Allah är Frikostig, Allvetande.

Därför, enligt Qur'anens läror, måste en muslim vara fylld av medkänsla för mänskligheten och handla rättvist och medkännande mot alla, men samtidigt avsky alla syndfulla handlingar.

Om någon person involverar sig i synd, lär islam muslimer att försöka rädda dem från detta genom förmaning, råd, medkänsla och böner. Detta var profeternas sätt.

Vi ska inte hata människor, utan hata onda handlingar. Denna idé förklaras tydligt i berättelsen om profeten Lut (Lot), där han uttalade att han hatade de onda handlingarna hos sitt folk, men aldrig att han hatade dem (**26:169**).

قَالَ إِنِّي لَعَلَّكُمْ مِنَ الْقَالِينَ

[26:169] Han sade: "Jag avskyr helt visst ert onda uppförande.

Profeten Muhammeds (frid vare med honom) liv

Profeten Muhammed (frid vare med honom) är ett "utmärkt föredöme" för islams lärare (33:22). Hans liv var baserat på höga moraliska principer (68:5), och Qur'anen har på flera ställen uppmanat muslimer att följa hans exempel (3:32)(4:81)(24:55).

Koranverser:

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَ الْيَوْمَ الْآخِرَ وَ ذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرٍ كَثِيرًا

[33:22] Ni har sannerligen en utmärkt förebild i Allahs Profet, för den som fruktar Allah och den yttersta dagen och som kommer ihåg Allah mycket.

وَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

[68:5] Och du äger sannerligen höga moraliska egenskaper.

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَ يُغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

[3:32] Säg: "Om ni älskar Allah, så följ mig, då kommer Allah att älska er och förlåta er era synder. Och Allah är Ytterst Förlåtande och Barmhärtig."

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ ۗ وَ مَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

[4:81] Den som åttlyder sändebudet åttlyder sannerligen Allah, och Vi har icke sänt dig som väktare över dem som vänder sig bort.

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَ عَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ ۚ وَ إِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا ۚ وَ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ

[24:55] Säg: "Lyd Allah och lyd sändebudet." Men om de vänder sig bort, kom då ihåg att när det gäller vem helst som gör så, kommer denne att ställas till svars för det han har gjort, så som även ni kommer att ställas till svars för det ni har gjort. Och om ni lyder honom kommer ni att bli rätt vägleda. Och sändebudet är icke ansvarig för något annat än att framföra budskapet.

Profeten Muhammed (frid vare med honom) visade det mest exemplariska sättet att behandla de människor som inte accepterade hans budskap, vilket var med vänlighet och medkänsla. Hans behandling av även sina fiender är ojämförlig.

Under de första 13 åren av sin profetiska mission blev han och hans följeslagare utsatta för ihärdig förföljelse. Sopor och annan smuts kastades på hans hem. Han attackerades på gatan flera gånger, förlöjligades av sina grannar och stadsbor. I tre år blev han och hans följare bojkottade i Abu Talibs dal, där de led under en svår ekonomisk och social blockad.

Hans hustru, Khadija, avled till följd av umbärandena under bojkotten. Hans dotter drabbades av ett missfall på grund av hans fienders illdåd. Många av hans följare utsattes för förföljelse och tvingades fly från sina hem, sökande skydd i avlägsna länder som Abessinien och i fjärran städer som Medina. De stora stammarna i hans stad försökte mörda honom den natt han utvandrede till Medina.

Ändå förespråkade han alltid fred och god behandling av icke-muslimer, även sina fiender. När han anlände till Medina var en av hans första stora handlingar som ledare att upprätta Medinastadgan, som garanterade rättigheter och religiös frihet för alla de stora grupperna som bodde i staden.

När det var en svår torka och hungersnöd i Mecka skickade han mat och förnödenheter till dem. Under slaget vid Badr nekade han inte fiendens trupper tillgång till vatten, trots att det var under hans kontroll. Han benådade det judiska stammen Banu Qainuqa, som hade brutit sitt avtal med muslimerna, och lät dem lämna Medina i fred. När han blev skadad under slaget vid Uhud torkade han bort blodet från sin panna och bad: "O Allah, förlåt mitt folk, för de vet inte vad de gör."

Han återbetalade mer än vad som krävdes när han återlämnade en skuld, även om borgenären var en jude som var ohövlig och aggressivt krävde att få återbetala lånet. Han lärde att den som dödade en *Zimmi*, en icke-muslim som var under den islamiska statens skydd, inte ens skulle känna doften paradiset. När en grupp kristna från Najraan besökte honom, utbytte de åsikter i flera dagar. De accepterade inte islam, men ändå lät Profeten dem använda hans moské för deras gudstjänster.

Han visade alla människor gemensam mänsklig värdighet. Han var en del av ett initiativ vid namn Hilf-ul-Fudul, vars medlemmar hade svurit att försvara alla människors mänskliga rättigheter, oavsett social status eller religiös tillhörighet. En gång passerade en judes begravningsfölje förbi och han reste sig för att visa respekt. När hans följeslagare frågade honom om detta, svarade han: "Är han inte en människa?"

När han återvände till Mecka som segrare efter mer än ett decennium av förföljelse, benådade han sina fiender. Det som var vanligt på den tiden var att döda fienderna eller göra dem till slavar. Denna enorma gest av god vilja och fred ledde till en stor omvändelse av många av hans tidigare fiender. De som valde att inte acceptera islam tilläts förbli i staden som fria män.

Det finns många andra exempel från hans liv som visar hur han i frågor om medkänsla, god vilja och rättvisa inte gjorde någon skillnad mellan muslimer och icke-muslimer. Han visade således att islam inte lär ut hat mot icke-muslimer.

Förklaringar från den Utlovade Messias (as)

Den utlovade Messias, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad(as), lärde i många av sina skrifter att mänskligheten skulle behandlas med medkänsla, oavsett om de är muslimer eller inte. Även fiender skulle bemötas med sympati och vänlighet. Han skriver:

"Det finns två fullkomliga delar av tron; den ena är att älska Gud, och den andra är att älska mänskligheten så mycket att man betraktar dess svårigheter som sina egna svårigheter och

ber för den."

(Ruhani Khazain, vol. 19, Naseem Dawat, sid. 464)

"Allah, den Upphöjde, säger: Var sympatisk mot människor oavsett deras tro och etnicitet. Ge mat till de fattiga, befria slavar, hjälp de skuldsatta, stöd dem som bär bördor och uppfyll kraven för sann medkänsla med mänskligheten."

(Ruhani Khazain, vol. 9, Nur-ul-Qur'an nummer 2, sid. 434)

"Ni ska behandla Guds skapelser med sådan medkänsla som om ni vore deras blodsband, precis som mödrar gör med sina barn... Den som gör gott med ett naturligt driv likt en mor kan aldrig vara skrytsam."

(Ruhani Khazain, vol. 19, Noaks Ark, sid. 30)

Han förklarade att han inte hade några fiender och endast motsatte sig falska ideologier: "Jag förklarar inför alla muslimer, kristna, hinduer och arier att jag inte har någon fiende i världen. Jag älskar mänskligheten såsom en mor älskar sina barn, ja, ännu mer. Jag är endast en fiende till de falska idéer som strider mot sanningen. Medkänsla för mänskligheten är min plikt, och att avsky falskhet, avgudadyrkan, orättvisa och varje form av onda handlingar, förtryck och omoral är min princip."

(Ruhani Khazain, vol. 17, Arbaeen, sid. 344)

Han lärde att inte hata sina fiender, utan istället visa medlidande och be för dem på grund av deras fallna tillstånd:

"Man bör inte bemöta motståndare med fiendskap, utan i stället bör man framför allt be för dem och använda andra medel för att reformera dem."

(Malfuzat vol. 1, sid. 6. Eng. Övers. sid. 7)

Han gav också detta råd till sina anhängare:

"...Rena era hjärtan och utveckla er mänskliga medkänsla. Var medkännande mot de lidande. Sprid fred på jorden, för det är genom det som deras tro kommer att spridas..."

(Ruhani Khazain, vol. 17, Den brittiska regeringen och Jihad, sid. 15, Eng. Övers. sid. 17)

Förklaring av vissa verser och ahadith som påstås lära ut hat mot icke-muslimer

Betydelsen av Hazrat Ibrahims (as) ord

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَّةَ الْأَقْوَالِ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْنَا تَوَكَّلْنَا وَالْيَكِّ ائْتَنَا وَالْيَكِّ الْمَصِيرُ

[60:5] "Det finns sannerligen ett gott exempel för er i Abraham och dem med honom, när de sade till sitt folk: "Vi har ingenting med er och med det ni dyrkar bredvid Allah att göra. Vi förnekar allt det ni tror på. Det har uppstått en uppenbar fiendskap och hat mellan oss och er för alltid, till dess att ni enbart tror på Allah", utom för detta som Abraham sade till sin fader: "Jag skall förvisso be om förlåtelse för dig, fastän jag icke har makt att göra något för dig mot

Allah.” De bad till Gud och sade: ”Vår Herre, till Dig sätter vi vår lit och till Dig vänder vi oss i ånger och till Dig är det slutliga återvändandet,”

Hazrat Ibrahims (as) ord i [60:5] där han säger: ”Det har uppstått en uppenbar fiendskap och hat mellan oss och er för alltid, till dess att ni enbart tror på Allah” kan tolkas på flera sätt:

Det innebär inte nödvändigtvis att hat visades av Hazrat Ibrahim (as) och hans följeslagare. Allah beskriver orden fiendskap och hat här som opersonliga objekt som inte direkt tillskrivs någon av parterna. Qur’anen säger i stället att ”det har visat sig” mellan dem. Meningen är att Hazrat Ibraheems (as) fiender hyste hat mot honom och hans följeslagare i sina hjärtan, men de hans följare inte hyste samma känslor mot dem.

Deras hat hindrade dem från att upprätthålla vänskapliga relationer med de troende, medan Allahs kärlek och läran om ”att vända sig bort från de okunniga” förpliktade de troende att separera sig från dem. Naturligtvis var denna situation endast till dess att ”de skulle tro på Allah,” vid vilken tidpunkt det inte skulle finnas någon fråga om hat eller att vända sig bort från varandra. De hade hamnat så långt bort från gemensamma mänskliga värderingar och respekt och hade förseglat sina hjärtan så pass att endast en uppriktig tro på Allah skulle kunna bota deras situation.

Qur’anen lär de troende att hoppas, be och sträva efter att åstadkomma denna dag av försoning, där Allah lägger kärlek i hjärtat på sådana otrogna i stället för hat.

[60:8] Det kan så vara att Allah kommer att skapa kärlek mellan er och dem mot vilka ni nu hyser fiendskap, och Allah är Mäktig och Allah är Synnerligen Förlåtande, Barmhärtig.

Den andra betydelsen är att hatet som de troende kände endast var riktat mot deras onda handlingar och otro, och inte mot dem som människor, som förklarades tidigare.

Betydelsen av (48:30) “ Muhammad är Allahs sändebud. Och de som är med honom står orubbligt fasta mot de icke troende” och liknande formuleringar om att vara hård och strikt mot de otrogna i (5:55), (9:74), (9:123) och (66:10)

Substantivet som används för "hård" på arabiska är اشداء (Ashiddaa). Dess rot är ش د د, vilket betyder att vara fast och beslutsam, samt att avvisa andras inflytande och förbli fast i sina vanor:

وقوله تعالى: حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً

[الأحقاف/ 15] ، [ففيه تنبيه أن الإنسان إذا بلغ هذا القدر يتقوى خلقه الذي هو عليه، فلا يكاد يزايله بعد ذلك (مفردات، امام راغب)]

Och Allah har sagt: ”När han når åldern för full styrka (Ashaddahu) och når fyrtio års ålder” (Al-Ahqaf/15). Där finns en varning att när människan når denna ålder, förstärks den natur han har, och han kan inte längre ändra på den därefter. (Mufradat, Imam Raghib)

Det andra verbet som används för hårdhet framträder i (9:123) som غلاظ (Ghilaaz). Dess rot är غ ل ظ, vilket har den underliggande betydelsen att bli tjock eller fast:

الغُلظة är motsatsen till الرِّقَّة (finhet)... och används bokstavligen som en beskrivning av kroppar (Mufradat, Imam Raghīb)

Det används också i vissa fall i betydelsen av att avvisa andras inflytande och förbli fast på sin väg. Lanes Lexicon ger en betydelse som "motståndskraftig".

Därför innebär orden "orubbligt fasta mot de icke troende" att inte acceptera deras inflytande och förslag och förbli fast och beslutsam i islams läror.

Denna betydelse stöds också av olika andra verser i den Heliga Qur'anen, såsom:

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ [ ] وَدُّوا لَوْ تُدْيسُ فَيْدُيسُونَ [ ] وَ لَا تُطِيعُ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ [ ] بَمَازٍ مَشَاءٍ بِنِعْمِهِ [ ] مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَنِيْمٍ [ ] عَثَلٍ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيْمٍ [ ]

[68:9] Så foga dig icke efter deras önsknings som förkastar sanningen.

[68:10] De önskar att du skall vara kompromissande så att de också kan vara kompromissande

[68:11] Bifall icke någon ond svärjare,

[68:12] baktalare, en som går om kring och förtalar,

[68:13] förbjudare av det goda, överträdare, syndig,

[68:14] ouppfostrad och förutom det av tvivelaktig börd,

Såväl som:

قُلْ لِيُأَيُّهَا الْكُفْرُونَ [ ] لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ [ ] وَ لَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ [ ] وَ لَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ [ ] وَ لَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ [ ] لَكُمْ دِينُكُمْ وَ لِي دِينِي [ ]

[109:2] Säg: "Å, ni icke troende!

[109:3] Jag tillber icke det som ni tillber,

[109:4] icke heller tillber ni det jag tillber.

[109:5] Icke heller kommer jag att tillbe det som ni tillber,

[109:6] icke heller kommer ni att tillbe det jag tillber.

[109:7] Er religion är för er, och min religion är för mig."

Därför stöder inte själva ordalydelsen "orubbligt fasta mot de icke troende" på något sätt idén att muslimer bör hata icke-muslimer eller agera orättvist mot dem, även om de är deras fiender. Det inflytande som Qur'anen säger att muslimer ska vara vaksamma på är det som är ogudaktigt och omoraliskt, som de tidigare verserna anger.

Sättet att avvisa sådant inflytande är genom att vända sig bort från det, visa värdighet inför uppvisande av okunnighet, och engagera sig i dialog och bön.

Där inflytandet är av positiv natur, något som främjar godhet och rättfärdighet, säger Koranen att muslimer inte bara ska acceptera ett sådant inflytande, utan att de också ska samarbeta med varandra (dvs. muslimer och icke-muslimer) för att främja sådana positiva värderingar:

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صُدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا ۗ وَتَعَاوَنُوْا عَلٰى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۗ وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلٰى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ

[5:3] ... Och låt icke ett folks fientlighet, genom att de höll er borta från den Heliga Moskén, driva er till att överträda. Och hjälp varandra i rättfärdighet och fromhet, men hjälp icke varandra i synd och överträdelse. Och frukta Allah, Allah är förvisso Sträng att bestraffa.

En annan betydelse av att vara strikt eller hård mot de otrogna är i sammanhanget av dem som sprider oreda i samhället.

Islam lär oss att samhället måste styras av regler, och de som söker förstöra samhällets fred och är helt ute efter att orsaka förstörelse och skada bör inte tillåtas att göra så. Snarare bör de hanteras strikt av myndigheterna så att andra kan räddas. I detta fall ger Islam vägledning om rättsliga straff och straffåtgärder som kan vidtas.

Det finns inget anmärkningsvärt i denna lära heller, eftersom varje samhälle har lagar som upprätthålls av myndigheterna, och i vissa fall måste dessa lagar tillämpas strikt och orubbligt för samhällets bästa. I dessa fall bör vänskapliga och vänliga relationer inte upprätthållas med skadegörande personer av feghet inför deras styrka och rädsla för att göra det rätta.

Islam lär oss filosofin om barmhärtighet och straff

[42:41] "Vedergällningen för en skada är en liknande skada, men för den som förlåter och därigenom åstadkommer en försoning, finns det en belöning hos Allah. Han älskar förvisso icke syndarna."

Detta innebär att ett brott bör straffas i enlighet med dess grovhet, men det finns också möjlighet till förlåtelse om det leder till en positiv förändring i individen. Islam lär att varken straff eller förlåtelse är själva syftet – snarare bör myndigheterna välja den metod som mest sannolikt kommer att leda till en reformering av individen och återställa fred och rättvisa i samhället, vilket är det önskade målet.

Denna betydelse stöds också av andra verser som talar om att inte låta känslor av medlidande överväldiga en i situationer där samhällets förbättring vilar på att administrera straff:

[24:3] "Den otuktiga kvinnan och den otuktige mannen, pryglade var och en av dem med hundra rapp. Och låt icke medkänsla för de två gripa er rörande utförandet av den gudomliga lagen, om ni tror på Allah och den yttersta dagen. Och låt en grupp av de troende bevittna deras straff."

I detta särskilda sammanhang säger versen till muslimer att inte ens medlidande mot en medtroende som har begått brottet offentlig otukt eller äktenskapsbrott ska hindra dem från att utföra ett rättvist straff. När det gäller icke-muslimer gäller samma princip: medlidande mot dem ska inte vara ett hinder för att tillämpa rättvisa straff.

Kort sagt, om det beslutas att ett straff är nödvändigt, ska känslor av medlidande inte stå i vägen för att administrera straffet. Detta är en möjlig betydelse av att vara "orubbligt fasta mot de icketroende".

Betydelsen av verser som talar om att inte ta icke-troende som vänner, särskilt judar och kristna i (3:119), (5:52, 58), (58:15, 23) och (60:2, 14)

De nämnda verserna i (3:119), (5:52, 58), (58:15, 23) och (60:2, 14) handlar om att inte "ta som (nära) vänner" de icke-troende som inte respekterar olika religiösa trosuppfattningar och fortsätter att håna islam, samt de som är i krig med muslimerna. Det vill säga, de bör inte vara nära förtrogna med muslimer, med tanke på den stora skada som denna intimitet kan orsaka för den muslimska gemenskapen, både världsligt och andligt.

De icke-muslimer som inte är i krig med muslimerna och inte angriper islam orättvist bör behandlas med största vänlighet och medkänsla, och kan tas som vänner, vilket många tidigare nämnda verser bekräftar.

På ett personligt plan varnar Koranen endast troende att vara försiktiga med att anta några sedvänjor, praxis eller idéer från dem som strider mot deras islamska värderingar, och föredra dem som vänner framför troende på grund av ett underlägsenhetskomplex:

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۗ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ ۗ وَاللَّهُ الْمَصِيرُ

[3:29] Låt icke de troende föredra icke troende som vänner framför troende, och den som gör så har inget med Allah att göra, utom att ni av försiktighet skyddar er själva mot dem. Och Allah varnar er beträffande Sig Själ och återvändandet är till Allah.

Islamiska riktlinjer för att välja vänner

Den Heliga Qur'anen säger att muslimer bör hålla sällskap och ha vänner bland de rättfärdiga:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ

[9:119] Å, ni som tror! Frukta Allah och håll samman med de sannfärdiga.

Den säger också att de ska undvika att hålla sällskap med de som inte är rättfärdiga och vars handlingar överträder alla gränser för anständighet, eftersom detta så småningom kommer att få dem att förlora vaksamheten för Allah och deras plikter som muslimer:

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۗ وَلَا تَعْدُ عَيْنُكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۗ وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ بَوْدَهُ ۗ وَكَانَ أَمْرَهُ فُورطًا

[18:29] Och håll dig själv nära dem som åkallar sin Herre morgon och afton och söker Hans välbehag, och låt icke dina ögon gå bortom dem, sökande det världsliga livets prydnader. Och lyd icke den vars hjärta Vi har gjort obekymrat om Vår ihågkommelse och som följer sina låga begär, och vars fall överskrider alla gränser.

وَيَوْمَ يَعِضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا

[25:28] Akta er för den dagen då syn daren kommer att bita sig i händerna i ren hjälplöshet. Han kom mer då att säga: "Å, om jag ändå hade följt samma väg som sändebudet.

يُؤْتِلَنِي لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فَلَانًا خَلِيلًا

[25:29] Ack, ve över mig! Om jag ändå aldrig hade tagit en syndare till nära vän.

لَقَدْ أَصَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي * وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا

[25:30] Han ledde mig bort från påminnelsen efter det att den hade kommit till mig." Och satan är människans främste svikare.

Profeten Muhammad (saw) sade:

"...En god vän är som en man som har mysk; om inget av det når dig, kommer doften (garanterat) att nå dig; och en dålig vän är som en man som har en bälg; om inget av hans (svarta) sot når dig, kommer röken (garanterat) att nå dig." (Sunan Abu Daud, Bok om etik, Kapitel: Med vem vi beordras att umgås, Hadith # 4829)

I ett annat uttalande ger han liknande råd:

الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ

En man följer sin väns tro; så varje person bör överväga vem han gör till vän. (Sunan Abu Daud, Bok om etik, Kapitel: Med vem vi beordras att umgås, Hadith # 4833)

Därför bör muslimer vara försiktiga med vem de accepterar som vänner. Det är dock tillåtet att ha vem som helst som vän, inklusive judar och kristna, som inte är fiendliga, är respektfulla och har goda moraliska värderingar och etik.

Innebörden av hadithen "Älska för Allahs skull och hata för Allahs skull"

Hadither som denna rättfärdigar på inget sätt att hata någon. Att älska för Allahs skull innebär att en person älskar alla de saker som Allah älskar, och att hata för Allahs skull innebär att en person hatar alla de saker som Allah hatar.

Som tidigare visats hatar Allah inte individer, snarare hatar Han onda handlingar. Därför innebär att hata för Allahs skull att man hatar på samma sätt som Allah hatar, vilket betyder att en person endast kan hata onda handlingar och övertygelser – inte människor. Människor är individer med fri vilja, och de definieras inte absolut av sina övertygelser och handlingar. De har alltid möjlighet att förändras fram till sin dödsstund.

Detta är en tolkning som även nämnts av klassiska hadith-lärda:

وَأَنْتَعَصَ لِلَّهِ لَا لِإِبْدَاءٍ مَنْ أَنْعَصَهُ لَهُ بَلْ لِكُفْرِهِ وَعُضْيَاتِهِ

(عون المعبود شرح سنن أبي داود، ومعه حاشية ابن القيم: تهذيب سنن أبي داود وإيضاح علله ومشكلاته، كتاب السنة، باب التَّوَلَّى عَلَى زِيَادَةِ الْإِيمَانِ وَتُقْضَاهُ)

"Att hata för Allahs skull innebär inte att skada den man hatar, utan snarare att avsky hans otro och olydnad." (Aun al-Ma'bood Sharh Sunan Abi Daud ma'a Hashia Ibn-e-Qayyim, Boken om Sunnah, Kapitel om bevis för ökning och minskning av tron)

Historien bakom mottot "Kärlek för alla, hat för ingen"

I de uttalanden och diskurser som den Utlovade Messias(as) har framfört betonas konceptet med "Kärlek för alla, hat för ingen". Senare gjorde den tredje kalifen, Hazrat Mirza Nasir Ahmad (rh), detta till ett motto. När han lade grundstenen till en moské i Pedroabad, Spanien, den 9 oktober 1980, sade han:

"Islam lär oss att leva med ömsesidig kärlek, tillgivenhet och ödmjukhet. Det lär oss att inte göra skillnad mellan en muslim och en icke-muslim. Mitt budskap till alla är att ni måste ha 'Kärlek för alla, hat för ingen!'"

Detta mottogs med stora applåder från folket i Pedroabad. Det var i detta sammanhang som de spontana orden från Hazrat Khalifatul Masih III (rh) blev Ahmadiyya Muslimska Samfundets unika motto. Den upprepades igen vid en presskonferens och vid Café Royal i Piccadilly i London vid ytterligare en presskonferens. (Kärlek för alla, hat mot ingen – Historisk resa till Spanien. 1 mars 2008. The Review of Religions)

Detta motto bör dock förstås i ljuset av Qur'anens läror, hadither och de förklaringar som den Utlovade Messias(as) har gett. Att vrida dess betydelse för att försöka visa att ahmadi-muslimer inte följer islam är orättvist och vilseledande.

Dessutom kan man inte påstå att mottot är en innovation inom islam. Det sanna mottot för Jama'at har alltid varit Kalima Shahadah:

"La ilaha illallah Muhammadur Rasulullah"

("Det finns ingen annan värd att dyrkas än Allah, och Muhammad är Allahs sändebud.")

Alla andra mottot, inklusive "Kärlek för alla, hat för ingen", är grenar av detta övergripande motto och används utifrån tidens behov för att betona vissa aspekter av islam. Detta har alltid varit Jama'ats konsekventa ståndpunkt sedan andra kalifen, Hazrat Musleh Maud (ra), först presenterade idén om ett motto.

Hazrat Mirza Masroor Ahmad (aba), den femte kalifen till den utlovade Messias(as), förklarar:

”Vi ska inte känna oss självbelåtna bara för att vi upprepar slogans som världen uppskattar och genom vilka vi hyllas på olika håll. Vi ska vara medvetna om att detta motto endast är ett medel för att uppnå det större syftet för vilket människan skapades. Våra humanitära insatser, vår främjande och utövning av kärlek samt vår avsky för hat – och vårt hat mot hatet självt – är till för att vinna Guds kärlek och upprätta Hans enhet...

Detta motto är i själva verket ett medel för att uppnå ett mål, där målet är syftet med vårt liv. Det är en språngbräda mot det mål för vilket den Helige Profetens (frid och välsignelser från Allah vare över honom) framträdande ägde rum, och därefter sändes den Utlovade Messias (frid vare över honom) av Gud i denna tid för att uppnå detta mål. Och det målet är att ingjuta en sann insikt om Guds enhet och att sträva efter att praktisera alla Guds befallningar...

Vårt motto är i själva verket hela den Heliga Qur'anen. Om ett annat motto krävs, sade Hazrat Musleh Maud (må Allah vara nöjd med honom) att Gud har utsett det genom den Heliga Profeten (saw), och det är:

لا اله الا الله محمد رسول الله

("Det finns ingen annan värd att dyrkas än Allah, och Muhammad är Hans sändebud.")

Detta är kärnan i hela den Heliga Qur'anen, och faktum är att alla läror och högre mål är förbundna med Guds enhet...

Det bör kommas ihåg att alla Qur'anens befallningar är utmärkta och gynnsamma i sig, men لا اله الا الله är överordnad dem alla. Detta är det verkliga mottot som vi alltid måste ha i åtanke, och vi behöver reflektera över behovet av Guds enhet och dess upprättande...

Vårt motto som Gud har utsett är alltså لا اله الا الله (Det finns ingen annan värd att dyrkas än Allah). Allt annat är detaljer som kan vara användbara som råd..."

(Fredagspredikan, Hazrat Mirza Masroor Ahmad, 9 maj 2014)

Förklaring av den Utlovade Messias(as) – Sann kärlek vs. Medkänsla för icke-troende

Invändningen att islam endast förespråkar kärlek för muslimer och hat mot icke-muslimer besvarades av den Utlovade Messias(as) själv.

Han betonade att det finns en skillnad mellan fullständig kärlek, som genomsyrar hjärtat och får en person att anta egenskaperna hos någon annan, och medkänsla, som innebär sympati och vänlighet mot andra. Den förstnämnda är reserverad för Allah och de rättfärdiga, medan den sistnämnda riktas mot icke-troende. Han skriver:

"Den fjärde invändningen är att islams lära aldrig förespråkar kärlek för anhängare av andra religioner; den förespråkar endast kärlek för muslimer..."

Kom ihåg att kärlek inte är sken eller påhitt. Det är en av människans förmågor. Kärlekens essens är att ha uppriktighet för något och att dras oemotståndligt till det. Precis som de verkliga egenskaperna hos ett objekt endast framträder när det når fulländning, gäller samma sak för kärlek – dess kvaliteter framträder tydligt när den blir extrem och når perfektion.

Med hänvisning till detta säger Allah den Allsmäktige:

"وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ"
(2:94)

"...och deras hjärtan var uppfyllda av kärlek till kalven..."

Det vill säga: "De älskade kalven som om deras hjärtan fylldes av den."

Faktum är att när en person älskar någon och den kärleken är total, så blir den som föda och dryck för honom. Han antar, så att säga, den älskades karaktär och livsstil. Ju större kärlek, desto mer dras en person ofrivilligt mot den älskades egenskaper, tills han blir en reflektion av sin älskade. Så är det att en sann älskare förlorar sig själv i den älskade och manifesterar den älskades egenskaper i sig själv. Det är därför som en person som älskar Gud, i enlighet med sin förmåga, metaforiskt talat, förvärvar Guds ljus. På samma sätt förvärvar de som älskar Satan det mörker som tillhör Satan. Eftersom detta är kärlekens verklighet, hur skulle då en sann Skrift, som är från Gud, någonsin kunna tillåta att man älskar Satan på samma sätt som man älskar Gud, eller att man älskar Satans efterföljare på det sätt som man borde älska den Nåderikes efterföljare...

Den sanna älskaren förlorar sig själv i den älskade. Han blir en manifestation av den älskade och speglar den älskades bild i sig själv till den grad att den blir en del av hans person. Genom att anta hans karaktär och genom att stå vid hans sida visar han för människorna att han i sanning är helt uppslukad i kärlek till sin älskade.

Det arabiska ordet "**muhabbat**" betyder bokstavligen "att vara fylld". Det välkända arabiska uttrycket:

"تَحَبَّبَ الْحِمَارُ"

(tahabbabal himaaru)

används när en arab vill säga att en åsnas mage är fylld av vatten. När man vill säga att en kamel druckit sig helt mätt säger man:

"شَرِبَتِ الْإِبِلُ حَتَّى تَحَبَّبَتْ"
(sharibatil ibilu hatta tahabbabat)

...vilket betyder att kamelen drack tills den blev helt fylld (tahabbabat).

Ordet "**hub**", som betyder korn, härrör också från samma rot och syftar på att vara fylld med kvalitéerna av kornet. På liknande sätt betyder "**lhabab**" också att sova, eftersom den som är

fylld med något annat förlorar sig själv, som om han hade gått in i en djup sömn och blivit av med sitt medvetande om sig själv.

Den Heiliga Qur'anen lär oss att älska de dygdiga, rättfärdiga och gudfruktiga, men också att ha medkänsla för de onda och de icke-troende. Allah säger:

"عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ"
(9:128)

"... det är sorgligt för honom att ni skulle komma i svårigheter, han har en brinnande önskan om er välfärd, och mot de troende är han medlidsam, barmhärtig."

Det betyder: "Å icke-troende, denna profet är så medkännande att han inte står ut med att se er lida och är djupt angelägen om att skydda er från dessa svårigheter."

Det anges också:

"لَعَلَّكُمْ بَاخِعٌ نَفْسِكُمْ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ"
(26:4)

"... kommer du att sörja dig till döds för att de icke tror."

Detta innebär att er medkänsla har nått en sådan gräns att er oro för dem för er nära döden.

"تَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَ تَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ"
(90:18)

"...de eggar varandra till uthållighet och uppmuntrar varandra till barmhärtighet."

Det betyder: "De troende är de som råder varandra till tålamod och medkänsla, det vill säga, de uppmanar till uthållighet i svårigheter och barmhärtighet mot Guds skapelser." Även här betyder *Marhamah* medkänsla, eftersom detta är vad ordet *Marhamah* innebär på arabiska.

Kort sagt, den sanna innebörden av den Qur'anens läran är att kärlek, som i verkligheten innebär att återspegla den älskades egenskaper i sin egen person, inte är tillåten för någon annan än Gud den Allsmäktige och de rättfärdiga. Faktum är att det är strängt förbjudet för alla andra. Till exempel, säger den Heliga Qur'anen:

"وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ"
(2:166)

"...Men de troende är starkare i sin kärlek till Allah..."

Den säger också:

"يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ"

(5:52)

"Å, ni som tror! Tag icke judar na och de kristna till vänner..."

Och:

"يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةَ مِن دُونِكُمْ"

(3:119)

" Å, ni som tror, tag icke andra än ert eget folk till förtrogna vänner..."

Det vill säga, älska inte judarna och de kristna, och inte heller dem som inte är rättfärdiga.

När vissa kristna dessa verser, blir de vilseledda. De tror att muslimer uppmanas att inte älska kristna och andra icke-troende. Men de inser inte att **varje ord används i sitt sammanhang**. Vad som utgör kärlek kan endast visas gentemot onda och icke-troende när man själv tar del av deras otro och ogudaktighet. En person som uppmanar till kärlek för sin trosfiende skulle verkligen vara okunnig. Vi har vid flera tillfällen påpekat att kärlek innebär att med glädje betrakta den älskades ord, handlingar, vanor, moral och tro, att uppskatta dem och acceptera deras påverkan. Men detta är inte möjligt för en troende i förhållande till en icke-troende.

En troende kommer dock att visa medkänsla för en icke-troende, känna full sympati för honom och sträva efter att hjälpa honom i både hans fysiska och andliga svårigheter. Allah den Allsmäktige har upprepade gånger uppmanat oss att visa medkänsla för människor, oavsett deras religion, att mätta de hungriga, ge frihet åt slavar, betala av skulder för dem som är tyngda av dem och att känna äkta sympati för hela mänskligheten. Han säger:

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ

(16:91)

"Allah påbjuder er sannerligen att stå fast vid rättvisa och att handla väl mot andra och att ge som man ger till släktingar..."

Detta innebär: "Gud befäller er att vara rättvisa eller, ännu mer än rättvisa, att vara välvilliga som en mor mot sitt barn eller som en person som är god mot någon annan på grund av känslor av släktskap."

لَا يَنْهَىٰكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

(60:9)

"Beträffande dem som icke har kämpat mot er på grund av er religion och som icke har drivit ut er ur era hem, förbjuder Allah er icke att vara vänliga mot dem och handla rättvist mot dem, Allah älskar förvisso dem som är rättvisa."

Det vill säga: "Att Allah förbjuder er att älska de kristna och andra ska inte tolkas som att Han förbjuder er att göra gott eller visa medkänsla. Nej, var medkännande, sympatiska och

rättvisa mot dem som inte har kämpat för att döda er, inte heller har de drivit er från era hem, vare sig de är judar eller kristna, för Allah älskar dem som gör så."

إِنَّمَا يَنْهَى اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ ۗ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ بُمِ الظَّالِمُونَ
(60:10)

" Allah förbjuder er bara beträffande dem som har stridit mot er på grund av er religion och har drivit ut er ur era hem och som har hjälpt andra att driva ut er, att bli vän med dem, och vem som än blir vän med dem, det är de som är överträdare."

Det vill säga: "Allah förbjuder er från att vara vänliga och intima endast med dem som har fört religiösa krig mot er, har drivit er från era hem och hjälpt andra att göra det. Vänskap med dem är förbjudet, eftersom de är fast beslutna att förstöra er tro."

Här finns en poäng som är värd att minnas: تَوَلَّى (*tawalli*) på arabiska betyder vänskap, vars synonym är مودت (*mawaddat*), och verkligheten bakom vänskap och *mawaddat* är välvilja och medkänsla. Därför kan en troende ha vänskap, sympati och god vilja gentemot kristna, judar och hinduer och visa välvilja mot dem, men kan inte älska dem. Detta är en fin skillnad som alltid bör hållas i åtanke."

*ت (ta) i *tawalli* (vänskap) pekar på det faktum att det finns en hämning i *tawalli* som indikerar en viss distans, men i *muhabbat* (fullständig kärlek) finns ingen sådan distans kvar [detta är i enlighet med reglerna för arabisk grammatik].

(*Ruhani Khazain*, vol. 9, *Nur-ul-Qur'an*, s. 429-436. *Eng. Trans. Essence of Islam* vol. 3, s. 36-42)